

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčića 5

Poslovni broj: 5 UsI-423/18-11

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sucu Vedranu Juričiću, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničara Vanje Vidakovića, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 9. studenog 2018.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/17-01/1436, URBROJ: 376-05-18-4 od 28. veljače 2018.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika, KLASA: UP/I-344-08/17-01/1436, URBROJ: 376-05-18-4 od 28. veljače 2018., odbijen je zahtjev za rješavanje spora između korisnika, ovdje tužitelja i operatora javnih komunikacijskih usluga (ovdje zainteresirane osobe) glede preuranjene deaktivacije tarife u rujnu/listopadu 2017.

Osporavajući zakonitost gore citirane odluke tuženika tužitelj u tužbi, u bitnome, navodi kako smatra da zainteresirana osoba i tuženik pogrešno tumače odredbe općih uvjeta poslovanja za pretplatnike (operatora), kao i uvjete korištenja promocije te uvjete korištenja tarife da je zainteresiranoj osobi pravovremeno izjavio žalbe za prijevremeno deaktiviranje za referentno razdoblje, koje žalbe je operator riješio negativno zbog čega se obratio tuženiku sa žalbom; da se i i tuženik pozivaju na opće uvjete poslovanja odnosno članak 8. Uvjeta korištenja tarife i točku 9. Nadalje ističe da operator u svom cjeniku ima napomenu da je trajanje tarife 30 dana te drži da svojim izmjenama o pojedinim člancima krši prava potrošača na grub način. Smatra kako je konstantno za sve navedene mjesece oštećivan prijevremenim deaktiviranjem (reaktiviranjem) u slučaju neimanja dovoljno novca na računu za ponovno automatsko aktiviranje tarife odnosno prijevremenim deaktiviranjem i ponovnim prijevremenim automatskim aktiviranjem iste tarife u slučaju kada je imao dovoljno novaca na računu.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako prigovara u cijelosti navodima iz tužbe. Ukazuje kako tužitelj u konkretnom slučaju osporava način primjene Uvjeta korištenja (dalje) operatora i to u dijelu u kojem se određuje da se tarifa deaktivira tridesetog dana trajanja paketa, pozivajući se na navode iz

presude ovog Suda prema kojima trenutak deaktivacija tarife mora odgovarati satu i minuti prethodne aktivacije i navodi kako tužitelj zaboravlja napomenuti kao je predmet tog upravnog spora bilo rješenje tuženika u vrijeme kada je način deaktivacije tarife bio drugačije definiran u odnosu na postojeću, odnosno Uvjetima da je bilo propisano kako je trajanje tarife 30 dana i da je u tom smislu i Sud dao svoje mišljenje kada bi tarifa trebala biti deaktivirana, uzimajući u obzir ono što je određeno u tadašnjim uvjetima .. Ističe kako je nakon donošenja presude izmijenio svoje Uvjete o čemu je tužitelj obaviješten i ne spori da je s istima upoznat te dodaje kako su operatori u potpunosti ovlašteni, prema svojoj poslovnoj politici, mijenjati svoje uvjete poslovanje uz obvezu obavješćavanja korisnika, a sve sukladno čl. 24. st. 4 i 5. Zakona o zaštiti potrošača.

U sporu je održana rasprava u odsutnosti uredno pozvanih stranaka, čime je, u skladu s odredbom čl. 6. Zakona o upravnim sporovima (NN br. 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17; dalje: ZUS), strankama dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima druge strane te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora

U cilju ocjene zakonitosti osporavanog rješenja tuženika Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta upravnog postupka u kojem je doneseno osporavana odluka tuženika te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu ovog upravnog spora.

Sud je odbio prijedlog tužitelja da se u sporu provede dokaz njegovim saslušanjem ocijenivši izvođenje tog dokaza suvišnim za rješavanje ovoga spora kraj ostalih činjenica koje su u sporu utvrđene uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnoga postupka i ovoga upravnog spora.

Na temelju provedenog dokaznog postupka te razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 41. stavak 1. do 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN br. 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17; dalje: Zakon), propisano je da se prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju njihovim međusobnim ugovorom (u daljnjem tekstu: pretplatnički ugovor). Pretplatnički ugovor i opći uvjeti poslovanja iz članka 42. ovoga Zakona moraju biti pisani jednostavnim jezikom, razumljivim prosječnom korisniku usluga, za razumijevanje kojeg nije potrebno posebno obrazovanje. Operatori javnih komunikacijskih usluga moraju temeljiti pretplatničke ugovore na općim uvjetima poslovanja i cjeniku usluga, u skladu s odredbama članka 42. i 42.a ovoga Zakona. Svaki krajnji korisnik usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja iz članka 42. i cjenika usluga iz članka 42.a ovoga Zakona. Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Pretplatnički ugovor mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, te drugim posebnim propisima. Obvezno trajanje pretplatničkog ugovora ne može biti dulje od dvije godine, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nuditi i pretplatničke ugovore u trajanju od jedne godine. Ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine, kao i ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora operatora, moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima.

Odredbom članka 50. stavak 1. i 2. Zakona, propisano je da krajnji korisnik usluga ima pravo podnijeti operatoru javnih komunikacijskih usluga prigovor u vezi s pružanjem usluga, prigovor na iznos kojim je zadužen za pruženu uslugu, prigovor na kakvoću pružene usluge te

prigovor zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora. Prigovor iz stavka 1. ovoga članka krajnji korisnik usluga podnosi u pisanom obliku operatoru javnih komunikacijskih usluga, koji provodi postupak rješavanja prigovora. Prigovor mora sadržavati činjenice i dokaze na kojima se temelji.

Iz stanja spisa proizlazi, a isto je i nesporno među strankama ovog upravnog spora, da je zainteresirana osoba 21. srpnja 2017. izmijenila Uvjete korištenja (dalje Uvjeti), o čemu je tužitelj obaviješten, pa se tako u tč. 5. Uvjeta navodi da će se tridesetog (30.) dana trajanja Paketa isti deaktivirati te da će se automatski aktivirati novi paket jedinica za korisnike o čemu će korisnik biti obaviješten SMS porukom, neiskorištena količina usluga uključenih u Pakete tada se automatski poništava. Ako u trenutku aktivacije novih Paketa, odnosno produljenja korisnik na računu nema dovoljno sredstava na računu za iznos naknade, će biti deaktivirana i Korisnik će biti prebačen na tarifu. Ako je valjanost bona u trenutku aktivacije novih Paketa, odnosno produljenja manja od 30 dana, valjanost bona se produljuje u skladu s trajanjem Paketa

Nadalje, iz spisu priležće dokumentacije proizlazi da je operator tužitelju odaslao poruku o aktivaciji tarife dana 28. rujna 2017. u 23,30 sati te potom poruku o automatskoj aktivaciji tarife dana 28. listopada 2017. u 23,20 sati.

Iz navedenog proizlazi da su u konkretnom slučaju u primjeni novi Uvjeti te da je deaktivacija i ponovna aktivacija izvršena trideseti dan od prvotne aktivacije, odnosno tužitelju je tarifa deaktivirana 10 minuta prije isteka punih 24 sata tridesetog dana od aktivacije, što je u skladu s novim Uvjetima.

Slijedom ovako izloženog stanja stvari, Sud utvrđuje da osporavanom odlukom tuženika nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja te je stoga, temeljem odredbe čl. 57. st. 1. ZUS-a, odlučeno kao u dispozitivu.

U Rijeci, 9. studenog 2018.

Sudac

Vedran Juričić, dipl. iur., v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (čl. 66. st. 5. ZUS-a).

DNA:

- tužitelju adresu za dostavu pismena naznačenu u tužbi

tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9,

- zainteresiranoj osobi

- Vladi Republike Hrvatske radi objave presude u „Narodnim novinama“

Zastupnik općeg tužitelja - ovlaštteni službenik
Vanja Vidaković

Vidaković